

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobkyne: **Z. I.**, bytom Š., V., zastúpená advokátkou JUDr. I. O., Advokátska kancelária L., M., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v N., Š., N.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného dňa 1. augusta 2007 č. 2007/00292-Ga, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 28 S 46/2007-48 zo dňa 20. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 28S 46/2007-48 zo dňa 20. novembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho zistil, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obvodného pozemkového úradu L. č. r. 43/2007, P 2007/00202 zo dňa 5. júna 2007, ktorým pozemkový úrad vyhovel protestu prokurátora zo dňa 4.5.2007 pod zn. Pd 32/2007-7 a podľa § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) zrušil svoje rozhodnutie č. 103/2006 zo dňa 22.8.2006 vo veci priznania náhrady oprávnenej osobe Z. I. - žalobkyne podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátenie vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len reštitučný zákon). Krajský súd sa stotožnil so zisteniami správnych orgánov riadiac sa dôvodmi protestu prokurátora, že nemožno považovať za správny záver obvodného pozemkového úradu, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam pôvodného vlastníka V. W., ktorý zomrel dňa 21.12.1944, prešlo na štát podľa nariadenia SNR č. 104/1945 sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení poľnohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení neskorších predpisov, pretože uvedené nariadenie nadobudlo platnosť dňa 1. marca 1945. Poukázal na to, že i keď proti rozhodnutiu konfiškačnej komisie alebo Sboru povereníkov, ktorý rozhodoval o vyňatí poľnohospodárskeho majetku osôb maďarskej národnosti z konfiškácie (nariadenie č. 26/1948 Sb. n. SNR) sťažnosť na Najvyšší správny súd nebola prípustná, konfiškácia nastala ex lege až po splnení zákonných podmienok, medzi ktoré patrilo právoplatné rozhodnutie o tom, či fyzická osoba sa považuje za osobu nemeckej či maďarskej národnosti, alebo či je vyňatá z konfiškácie. Konštatoval, že správny orgán náležitým a preukázateľným spôsobom nezistoval, kto bol vlastníkom ku dňu 1.3.1945, keď mali nehnuteľnosti prejsť do vlastníctva štátu, z ktorých dôvodov právny názor obvodného pozemkového úradu prezentovaný v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 22.8.2006 bol v rozpore so zákonom, ako aj, že pozemkový úrad k tomuto svojmu rozhodnutiu neskúmal existenciu konfiškačného rozhodnutia, čím porušil aj ustanovenie § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona, keďže nezistil spôsob prechodu nehnuteľností na štát, v dôsledku čoho zrejme nesprávne ustálil reštitučný titul. Podľa názoru krajského súdu žalovaný ani obvodný pozemkový úrad nepochybili, keď rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v L. zo dňa 22.8.2006 č. r. 103/2006, P 2006/00477 na základe protestu prokurátora zrušili. Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobkyni pre jej neúspech v konaní nepriznal náhradu trov tohto konania.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vytýkala súdu prvého stupňa, že nezistil dostatočne skutkový stav, resp. nevyvodil správne závery zo zisteného skutkového stavu. Nesúhlasila s názorom súdu prvého stupňa, že obvodný pozemkový úrad nepostupoval správne, keď ju uznal za oprávnenú osobu podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona, ako aj, že nedostatočne preukázala správny orgán a ani súdu podmienky prechodu majetku neb. V. W. na štát. Uviedla, že Obvodný pozemkový úrad v L. postupoval správne, pokiaľ ju uznal za oprávnenú osobu v zmysle § 3 ods. 1 a nie je pravdou, že by nepreukázala v koho vlastníctve bol majetok neb. V. W. ku dňu 1.3.1945, pretože správny orgán predložila vlastnícke listiny preukazujúce vlastníctvo pôvodného vlastníka žiadaných nehnuteľností ako aj prechod vlastníctva. Poukázala na to, že majetok V. W. nebol skonfiškovaný, pretože neexistuje konfiškačné rozhodnutie, a ani nemohol byť, keďže zomrel pred dňom 1.3.1945 a súčasne, že z predložených listín vyplýva, že jeho majetok prešiel na štát na základe pozemkovej reformy v roku 1949 a následne bol rozdelený na základe prídelových listín. Oprávnenosť osoby odvodzovala titulom zákonného dediča po neb. V. W., keďže bola jeho dcérou, ktorú skutočnosť deklarovala právoplatným rozsudkom Okresného súdu v L. a rodným listom.

Žalovaný sa na odvolanie žalobkyne vyjadril tak, že žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť a tým aj rozhodnutia správnych orgánov, čo by prispelo k objektívnemu zisteniu skutočného stavu veci v rámci pokračovania v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 69 ods. 1 až 4 Správneho poriadku ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Ak takto správny orgán plne nevyhoví protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správne mu orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58); ak ide o ústredný orgán štátnej správy, predloží protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Rozhodnutie o proteste prokurátora sa doručí prokurátorovi a účastníkom konania.

Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

Správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali v intenciách citovanej právnej normy, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, vo veci zistili skutočný stav, a preto ich právny názor bol skutkovo a právne správny, z ktorých dôvodov boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Predmetom preskúvacieho konania bolo posúdenie otázky, či boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie svojho pôvodného rozhodnutia správne mu orgánom na základe protestu prokurátora.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Okresná prokuratúra L. dňa 4.5.2007 pod č. Pd 32/2007-7 podala na Obvodný pozemkový úrad v L. proti jeho rozhodnutiu č. r. 103/2006, P 2006/00477 zo dňa 22.8.2006 protest prokurátora podľa § 22 ods. 1 Zákona o prokuratúre, ktorým navrhovala napadnuté rozhodnutie ako nezákonné zrušiť, a to v lehote 30 dní, v prípade, že sa protestu nevyhoví predložiť ho v tejto lehote nadriadenému orgánu, ktorý o ňom rozhodne a o spôsobe vybavenia protestu v uloženej lehote podať správu. Prokurátor v dôvodoch protestu konštatoval, že správny orgán uvedeným rozhodnutím porušil zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, písm. o/, ods. 2, § 6 ods. 2 reštitučného zákona, v ustanoveniach § 3 ods. 1, 3, 4, § 32 ods. 1, § 37 ods. 1, § 46 Správneho poriadku a § 859 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože pre svoje rozhodnutie si nezadovážil dostatok skutkových podkladov pre zistenie oprávnenosti osoby a prechodu vlastníctva žiadaných nehnuteľností na štát. Na základe protestu prokurátora Obvodný pozemkový úrad v L. rozhodnutím zo dňa 5.6.2007 č. r. 43/2007 P 2007/00202 rozhodnutie zo dňa 22.8.2006

č. 103/2006 zrušil riadiac sa dôvodmi protestu. Proti tomuto rozhodnutiu sa v zákonnej lehote odvolala žalobkyňa, žiadajúc ho zrušiť, s dôvodmi uvedenými v proteste prokurátora nesúhlasila. Žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu ako vecne správne potvrdil. Z dôvodov jeho rozhodnutia vyplýva, že sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v proteste prokurátora a aj podľa jeho názoru vo veci nebol zistený skutkový stav náležitým a preukázateľným spôsobom ako predpoklad zákonného rozhodnutia, čím boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie pôvodného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Protest prokurátora je mimoriadnym opravným prostriedkom v zmysle Správneho poriadku, účelom ktorého je zaistenie zákonnosti rozhodovania v správnom konaní.

Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že prokurátor podal protest proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu zo dňa 22.8.2006 v dôsledku porušenia ustanovení Správneho poriadku, v zmysle ktorých správny orgán nezistil náležité skutočný stav vo veci majúce za následok porušenie ustanoví reštitučného zákona, keďže pre nedostatočne zistený skutkový stav vo veci boli jeho právne závery predčasné.

Povinnosťou súdu v preskúmovacom konaní bolo z týchto dôvodov posudzovať zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a súčasne aj zákonnosť prvostupňového správneho orgánu, ktorým rozhodoval o proteste prokurátora, na základe skutkových a právnych skutočností existujúcich v čase rozhodnutia o proteste. Pokiaľ žalobkyňa v priebehu tohto konania predkladala správnym orgánom oboch stupňov listinné podklady preukazujúce dôvodnosť jej reštitučného nároku, na tieto nemohli správne orgány a ani súd prihliadať, pretože tieto listiny môžu byť podkladom pre rozhodnutie správnych orgánov vo veci samej o jej reštitučnom nároku v ďalšom konaní.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci boli splnené podmienky pre vyhovenie protestu prokurátora a tým pre zrušenie pôvodného rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v L. zo dňa 22.8.2006, pretože doposiaľ nebolo spoľahlivo ustálené, kto bol vlastníkom a ako sa ním stal ku dňu prechodu vlastníctva na štát, neskúmal existenciu konfiškačného rozhodnutia, resp. iný spôsob prechodu vlastníctva (podľa tvrdenia žalobkyne vlastníctvo žiadaných nehnuteľností prešlo na štát v rozhodnom období na základe pozemkovej reformy v roku 1949) a nesprávne určil reštitučný titul podľa § 3 reštitučného zákona, a to aj napriek

tomu, že na uvedené nedostatky bol upozornený už protestom krajského prokurátora v Nitre sp. zn. č. Kd 3006/2006 z 27.3.2006, s ktorými sa v podstate stotožnil v rozhodnutí č. 62/2006, P 2006/00477 z 3.5.2006, tieto však neodstránil a opäť rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 4 O.s.p v spojení s § 219 potvrdil.

Odvolací súd žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1. Žalobkyni nevzniklo právo na náhradu trov tohto konania v dôsledku jej neúspechu v odvolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu